

C-11
COR. 3/10/91
1613603243

OFICIO
DE
DIFUNTOS.

SE DICE ENTERAMENTE CON su invitatorio , y tres nocturnos , y doblando las antifonas de visperas y maitines en el dia de todos los fieles difuntos , y en el dia del entierro , y aniversario de algun difunto particular , con una oracion sola de las de abajo. Y en las visperas no se dice el salmo : Lauda anima mea, y en las laudes el De profundis : todo el otro tiempo se dice este Oficio, como abajo se advierte.

Lérida : Imprenta de Corominas.

A VISPERAS.

Comienzase, sin decir otra cosa, por la antífona.

Aña. Placebo Domino.

Dilexit, quoniam exaudiet
Dominus, vocem orationis meæ.

Quia inclinavit aurem suam
mihi: & in diebus meis invo-
cabo.

Circumdederunt me dolores
mortis: & pericula inferni in-
venerunt me.

Tributationem, & dolorem
inveni: & nomen Domini in-
vocavi.

O Domine, libera animam
meam: misericors Dominus,
& justus, & Deus noster mise-
retur.

Custodiens parvulos Domi-
nus: humiliatus sum, & libe-
ravit me.

Convertere, anima mea,
in requiem tuam: quia Domi-
nus beneficit tibi.

Quia eripuit animam meam
de morte: oculos meos à la-
chrymis, pedes meos à lapsu.

Placebo Domino: in regio-
ne vivorum.

Al fin de cada salmo se dice:
Requiem æternam: dona eis,
Domine.

Et lux perpetua luceat eis.
Añã. Placebo Domino in re-
gione vivorum.

Añã. Hei mihi, Domine.

Psalmus 119.

Ad Dominum, cum tribula-
rer, clamavi: & exaudivit me.
Domine libera animam meam
à labiis iniquis: & à lingua
dolosa.

Quid detur tibi, aut quid
apponatur tibi: ad linguam
dolosam?

Sagittæ potentis acutæ: cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est, habitavi cum habitantibus Cedar: multum incola fuit anima mea.

Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus: cum loquebar illis impugnabant me gratis.

Requiem æternam, *como arriba.*

Añã. Hei mihi, Domine, quia incolatus meus prolongatus est.

Añã. Dominus custodit te.

Psalmns 120.

Levavi oculos meos in mon-

tes: unde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum à Domino: qui fecit cœlum, & terram.

Non det in commotionem pedem tuum: neque dormitet, qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet: qui custodit Israël.

Dominus custodit te, Dominus protectio tua: super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te: neque luna per noctem.

Dominus custodit te ad omni malo: custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodit introitum tuum, & exitum tuum: ex hoc

nunc, & usque in sæculum.

Requiem æternam, &c.

Añã. Dominus custodit te
ab omni malo: custodiat ani-
mam tuam Dominus.

Añã. Si iniquitates.

Psalmus 129.

De profundis clamavi ad te,
Domine: Domine, exaudi vo-
cem meam.

Fiant aures tuæ intendentem:
in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris,
Domine: Domine, quis susti-
nebit?

Quia apud te propitatio est:

& propter legem tuam susti-
nui te, Domine.

Sustinuit anima mea in ver-
bo ejus: speravit anima mea
in Domino.

A custodia matutina usque
ad noctem: speret Isarël in
Domino.

Quia apud Dominum mise-
ricordia: & copiosa apud eum
redemptio.

Et ipse redimet Israël: ex
omnibus iniquitatibus ejus.

Requiem æternam, &c.

Añã. Si iniquitates observa-
veris, Domine, Domine, quis
sustinebit?

Añã. Opera.

Psalmus 137.

Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo: quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi: adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, & veritate tua: quoniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocavero te, exaudi me: multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi, Domine,

omnes reges terræ: quia audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in viis Domini: quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, & humilia respicit: & alta à longé cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: & super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, & salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me: Domine misericordia tua in sæculum: opera manum tuarum ne despicias.

Requiem æternam, &c.

Añã. Opera manuum tuarum, Domine, ne despicias.

Ÿ. Audivi vocem de cœlo dicentem mihi.

R. Beati mortui, qui in Domino moriuntur.

Añã. Omne.

Cántico de nuestra Señora.

Luc. 1. c.

Magnificat: anima mea Dominum.

Et exultavit spiritus meus: in Deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes ge-

nerationes.

Quia fecit mihi magna, qui potens est: & sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus à progenie in progenies: timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo: dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede: & exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis: & divites dimisit inanes.

Suscepit Israël puerum suum: recordatus misericordiæ suæ.

Sicut locutus est ad patres nostros: Abraham, & semini

ejus in sæcula.

Requiem æternam, &c.

Añã. Omne, quod dat mihi Pater, ad me veniet: & cum, qui venit ad me, non ejiciam foras.

Las preces siguientes se dicen de rodillas en los dias feriales.

Pater noster, *en secreto.*

Ÿ. Et ne nos inducas in tentationem.

R̃c. Sed libera nos à malo.

Psalmus 145.

Lauda, anima mea, Dominum, laudabo Dominum in

vita mea: psallam Deo meo, quamdiu fuero.

Nolite confidere in principibus: in filiis hominum, in quibus non est salus.

Exibit spiritus ejus, & revertetur in terram suam: in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

Beatus, cujus Deus Jacob adjutor ejus, spes ejus in Domino Deo ipsius: qui fecit cœlum, & terram, mare, & omnia, quæ in eis sunt.

Qui custodit veritatem in sæculum, facit judicium injuriam patientibus: dat escam esurientibus.

Dominus solvit compeditos:
Dominus illuminat cæcos.

Dominus erigit elisos: Do-
minus diligit justos.

Dominus custodit advenas,
pupillum, & viduam suscipiet:
& vias peccatorum disperdet.

Regnabit Dominus in sæcu-
la, Deus tuus Sion: in gene-
rationem, & generationem.

Requiem æternam, &c.

Ÿ. A porta inferi.

℞. Erue, Domine, animas
eorum.

Ÿ. Requiescant in pace.

℞. Amen.

Ÿ. Domine, exaudi oratio-
nem meam.

℞. Et clamor meus ad te
veniat.

O R E M U S.

Deus qui inter Apostolicos Sa-
cerdotes, famulos tuos Pontifi-
cali, seu Sacerdotali fecisti dig-
nitale vigere: præsta quæsu-
mus; ut eorum quoque perpe-
tuo aggregentur consortio.

Deus, veniæ largitor, & hu-
manæ salutis amator: quæsu-
mus clementiam tuam, ut nos-
træ Congregationis fratres, pro-

pinquos, & benefactores, qui ex hoc sæculo transierunt, Beata Maria semper Virgine intercedente cum omnibus Sanctis tuis, ad perpetuæ beatitudinis consortium pervenire concedas.

Fidelium Deus omnium Conditor, & Redemptor, animabus famulorum, famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum: ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur. Qui vivis, & regnas in sæcula sæculorum.

℞. Amen.

℣. Requiem æternam dona eis, Domine.

℣. Et lux perpetua luceat eis.

℣. Requiescant in pace.

℞. Amen.

Á MAITINES.

El invitatorio que se sigue, se ha de decir en la conmemoracion de todos los difuntos. y todas las veces que se dijeren tres nocturnos, como se dice arriba al principio. En los demas tiempos no se dice; sino comiézase el Oficio con la an-

ñifona de los nocturnos, y dicese un nocturno solo con sus laudes; con este órden: lunes y jueves, el nocturno primero martes y viernes, el segundo: y el tercero, el miércoles y sábado.

*Invitatorio. Regem, cui omnia vivunt: * Venite adoremus.*

Y repítese: Regem, cui, &c.

Psalmus 94.

Venite, exultemus Domino, jubilemus Deo salutari nostro: præoccupemus faciem ejus in

confessione, & in psalmis jubilemus ei. Regem, cui omnia vivunt: Venite, adoremus.

Quoniam Deus magnus Dominus, & Rex magnus super omnes deos: quoniam non repellet Dominus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitudines montium ipse conspicit. Venite, adoremus.

Quoniam ipsius est mare, & ipse fecit illud & aridam fundaverunt manus ejus: Venite, adoremus, & procidamus ante Deum: ploremus coram Domino, qui fecit nos, quia ipse est Dominus Deus noster: nos au-

tem populus ejus, & oves pas-
cuæ ejus. Regem, cui omnia
vivunt: Venite, adoremus.

Hodie si vocem ejus audieri-
tis, nolite obdurare corda ves-
tra, sicut in exacerbatione se-
cundum diem tentationis in de-
serto: ubi tentaverunt me pa-
tres vestri, probaverunt, &
viderunt opera mea. Venite,
adoremus.

Quadraginta annis proximus
fui generationi huic, & dixi:
Semper hi errant corde: ipsi
verò non cognoverunt vias
meas, quibus juravi in ira
mea, si introibunt in requiem
meam. Regem, cui omnia vi-

vunt: Venite, adoremus.

Requiem æternam dona eis
Domine: & lux perpetua lu-
ceat eis.

Venite, adoremus. Regem
cui omnia vivunt: Venite,
adoremus.

EN EL I. NOCTURNO

para los lunes y jueves.

Aña. Dirige, Domine.

Psalm 5.

Verba mea auribus percipe,
Domine: intellige clamorem
meum.

Intende voci orationis meæ:
Rex meus, & Deus meus.

Quoniam ad te orabo: Domine, manè exaudies vocem meam.

Manè astabo tibi, & videbo: quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitavit juxte te malignus: neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum, & dolum abominabitur Dominus: ego autem in multitudine misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine, deduc me in justitia tua: propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolosè agebant: judica illos Deus.

Decidant à cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos: quoniam irritaverunt te, Domine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te: in æternum exultabunt, & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum: quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ; coronasti nos.

Requiem æternam, &c.

Añã. Dirige Domine Deus meus, in conspectu tuo viam meam.

Añã. Convertere, Domine.

Psalm 6.

Domine, ne in furore tuo arguas me: neque in ira tua

corripias me.

Miserere mei, Domine, quoniam infirmus sum: sana me, Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valde: sed tu Domine usquequò?

Convertere, Domine, & eripe animam meam: salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte, qui memor sit tui: in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum: lachrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est à furore oculos meus : inveteravi inter omnes inimicos meos.

Discedite à me omnes, qui operamini iniquitatem : quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

Exaudivit Dominus deprecationem meam : Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant, & conturbentur vehementer omnes inimici mei : convertantur, & erubescant valde velociter.

Requiem æternam, &c.

Añã. Convertere, Domine, & eripe animam meam : quoniam non est in morte, qui

memor sit tui.

Añã. Ne quando.

Psalm 7.

Domine Deus meus, in te speravi : salvum me fac ex omnibus persequentibus me, & libera mea.

Ne quando rapiat, ut leo, animam meam : dum non est, qui redimat, neque qui salvum faciat.

Domine Deus meus, si feci istud : si est iniquitates in manibus meis.

Si reddidi retribuentibus mihi mala : decidam meritò ab

inimicis meis inanis.

Persequatur inimicus animam meam, & comprehendat, & conculcet in terra vitam meam; & gloriam meam in pulverem deducat.

Exurge, Domine, in ira tua: & exaltare in finibus inimicorum meorum.

Et exurge, Domine Deus meus, in præcepto, quod mandasti: & sinagoga populorum circumdabit te.

Et propter hanc in altum regredere: Dominus iudicat populos.

Judica me Domine secundum justitiam meam: & se-

eundem innocentiam meam super me.

Consumetur nequitia peccatorum, & diriges justum: scrutans corda, & renes Deus.

Justum adiutorium meum à Domino: qui salvos facit rectos corde.

Deus, iudex justus, fortis, & patiens: numquid irascitur per singulos dies?

Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit: arcum suum tetendit, & paravit illum.

Et in eo paravit vasa mortis: sagittas suas ardentibus effecit.

Ecce parturit injustitiam: concepit dolorem, & peperit

iniquitatem.

Lacum aperuit, & effodit eum: & incidit in foveam, quam fecit.

Convertetur dolor ejus in caput ejus: & in verticem ipsius iniquitas ejus descendet.

Confitebor Domino secundum justitiam ejus: & psallam nomini Domini altissimi.

Requiem æternam, &c.

Añã. Ne quando rapiat, ut leo, animam meam, dum non est, qui redimat, neque qui salvum faciat.

ŷ. A porta inferi.

R. Erue, Domine, animas eorum.

Pater noster, todo en secreto.

Leccion 1. Job 7. d.

Parce mihi, Domine; nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magnificas eum, aut quid apponis erga eum cor tuum? Visitas eum diluculo, & subito probas illum. Usquequò non parcis mihi, nec dimittis me, ut glutiam salivam meam? Peccavi, quid faciam tibi, ò custos hominum? Quare posuisti me contrarium tibi, & factus sum mihi metipsi gravis? Cur non tollis pecca-

rum meum, & quare non au-
fers iniquitatem meam? Ecce
nunc in pulvere dormiam: &
si manè me quæsieris, non
subsistam.

R. Credo, quod Redemp-
tor meus vivit, & in novissimo
die de terra surrecturus sum:
Et in carne mea videbo Deum
Salvatorem meum.

V. Quem visurus sum ego
ipse, & non alius, & oculo
mei conspecturi sunt. Et in
carne mea videbo Deum Sal-
vatorem meum.

Leccion 2. Job 10.

Tædet animam meam vitæ

meæ, dimittam adversum me
eloquium meum, loquar in
amaritudine animæ meæ. Di-
cam Deo: Noli me condemna-
re: indica mihi, cur me ita
judices? Numquid bonum tibi
videtur, si calumnieris me, &
opprimas me opus manuum tua-
rum, & consilium impiorum
adjuves? Numquid oculi car-
nei tibi sunt, aut sicut videt
homo, & tu videbis? Num-
quid sicut dies hominis dies
tui, & anni tui sicut humana
sunt tempora, ut quæras ini-
quitate meam, & peccatum
meum scrutaris? Et scias, quia
nihil impium fecerim, cum sit

nemo, qui de manu tua possit eruere.

R. Qui Lazarum resuscitasti à monumento foetidum: Tu eis, Domine dona Requiem & locum indulgentiæ.

Ÿ. Qui venturus es iudicare vivos, & mortuos, & sæculum per ignem. Tu eis, Domine, dona requiem, & locum indulgentiæ.

Leccion 3. Job 10. b.

Manus tuæ fecerunt me, & plasmaverunt me totum in circuitu: & sic repente præcipitas me? Memento quæso, quod sicut lutum feceris: me & in

pulverem reduces me. Nonne sicut lac mulsisti me, & sicut caseum me coagulasti? Pelle, & carnibus vestisti me: ossibus, & nervis compegisti me. Vitam, & misericordiam tribuisti mihi, & visitatio tua custodivit spiritum meum.

R. Domine, quando veneris iudicare terram, ubi me abscondam à vultu iræ tuæ? Quia peccavi nimis in vita mea.

Ÿ. Commissa mea pavesco, & ante te erubesco: dum veneris iudicare, noli me condemnare. Quia peccavi nimis in vita mea.

R. Requiem æternam do-

na eis, Domine, & lux perpetua luceat eis. Quia peccavi nimis in vita mea.

Despues á las laudes, como adelante, pag. 72

EN EL II. NOCTURNO

para los martes y viernes.

Aña. In loco pascuæ.

Psalmus 22.

Dominus regit me, & nihil mihi deerit: in loco pascuæ ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me: animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiæ: propter nomen suum.

Nam, & si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala: quoniam tu mecum es.

Virga tua, & baculus tuus: ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam: adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: & calix meus inebrians quàm præclarus est.

Et misericordia tua subsequetur me: omnibus diebus vitæ meæ.

Et ut inhabitem in domo Do-

mini: in longitudinem dierum.

Requiem æternam, &c.

Añã. In loco pascuæ ibi me collocavit.

Añã. Delicta.

Psalmus 24.

Ad te, Domine, levavi animam meam: Deus meus in te confido, non erubescam.

Neque irrideant me inimici mei: etenim universi, qui sustinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqua agentes: supervacue.

Vias tuas, Domine, demonstra mihi: & semitas tuas edo-

ce me.

Dirige me in veritate tua, & doce me: quia tu es Deus Salvator meus, & te sustinui tota die.

Reminiscere miserationum tuarum, Domine: & misericordiarum tuarum, quæ à sæculo sunt.

Delicta juventutis meæ: & ignorantias meas ne memineris.

Secundum misericordiam tuam memento mei tu: propter bonitatem tuam, Domine.

Dulcis, & rectus Dominus: propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuetos in iudicio:

docebit mites vias suas.

Universæ viæ Domini, misericordia, & veritas: requiruntibus testamentum ejus, & testimonia ejus.

Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo: multum est enim.

Quis est homo, qui timet Dominum? legem statuit ei in via, quam elegit.

Anima ejus in bonis demorabitur: & semen ejus hæreditabit terram.

Firmamentum est Dominus timentibus eum: & testamentum ipsius, ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Dominum: quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.

Respice in me, & miserere mei: quia unicus, & pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt: de necessitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam, & laborem meum: & dimitte universa delicta mea.

Respice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt: & odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam, & erue me: non erubescam, quoniam speravi in te.

Innocentes, & recti adhæserunt mihi: quia sustinui te.

Libera, Deus Israël: ex omnibus tribulationibus suis.

Requiem æternam, &c.

Añã. Delicta juventutis meæ, & ignorantias meas ne memineris, Domine.

Añã. Credo videre.

Psalmus 26.

Dominus illuminatio mea, & salus mea: quem timebo?

Dominus protector vitæ meæ: à quo trepidabo?

Dum appropiant super me nocentes: ut edant carnes

meas.

Qui tribulant me inimici mei: ipsi infirmati sunt, & ceciderunt.

Si consistent adversum me castra: non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me prælium: in hoc ego sperabo.

Unam petii à Domino, hanc requiram: ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ.

Ut videam voluptatem Domini: & visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me : &
nunc exaltavit caput meum
super inimicos meos.

Circuivi , & immolavi in ta-
bernaculo ejus hostiam voci-
ferationis : cantabo , & psal-
mum dicam Domino.

Exaudi , Domine , vocem
meam , qua clamavi ad te :
miserere mei , & exaudi me.

Tibi dixit cor meum , exqui-
sivit te facies mea : faciem
tuam Domine requiram.

Ne avertas faciem tuam à
me : ne declines in ira à servo
tuo.

Adjutor meus esto : ne dere-
linquas me , neque despicias

me , Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus , &
mater mea dereliquerunt me :
Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Domine
in via tua : & dirige me in se-
mitam rectam propter inimicos
meos.

Ne tradideris me in animas
tribulantium me : quoniam in-
surrexerunt in me testes ini-
qui , & mentita est iniquitas
sibi.

Credo videre bona Domini :
in terra viventium.

Expecta Dominum , viriliter
age : & confortetur cor tuum ,
& sustine Dominum.

Requiem æternam, &c.

Añã. Credo videre bona Domini in terra viventium.

ŷ. Collocet eos Dominus cum principibus.

R. Cum principibus populi sui.

Pater noster, todo en secreto.

Leccion 4. Job. 13. d.

Responde mihi: Quantas habeo iniquitates, & peccata, scelera mea, & delicta ostende mihi. Cur faciem tuam abscondis, & arbitraris me inimicum tuum? Contra folium, quod vento rapitur, ostendis poten-

tiam tuam, & stipulam siccam persequeris. Scribis enim contra me amaritudines, & consumere me vis peccatis adolescentiæ meæ. Posuisti in nervo pedem meum, & observasti omnes semitas meas, & vestigia pedum meorum considerasti. Qui quasi putredo consumendus sum, & quasi vestimentum, quod comeditur à tinea.

R. Memento mei Deus, quia ventus est vita mea. Nec aspiciat me visus hominis.

ŷ. De profundis clamavi ad te, Domine; Domine, exaudi vocem meam. Nec aspi-

ciat me visus hominis.

Leccion 5. Job 14. c.

Homo natus de muliere, brevi vivens tempore, repletur multis miseriis. Qui quasi flos egreditur, & conteritur, & fugit velut umbra, & numquam in eodem statu permanet. Et dignum ducis super hujusmodi aperire oculos tuos, & adducere eum tecum in iudicium? Quis potest facere mundum de immundo conceptum semine? Nonne tu quis solus es?

Breves dies hominis sunt, numerus mensium ejus apud te

est: constituisti termino ejus, qui præteriri non poterunt. Recede paululum ab eo, ut quiescat, donec optata veniat, sicut mercenarii dies ejus.

R. Hei mihi, Domine, quia peccavi nimis in vita mea. Quid faciam miser? Ubi fugiam, nisi ad te, Deus meus? Miserere mei, dum veneris in novissimo die.

V. Anima mea turbata est valdè, sed tu Domine, succurre ei. Miserere mei, dum veneris in novissimo die.

Leccion 6. Job 14. c.

Quis mihi hoc tribuat, ut in inferuo protegas me, & abscondas me, donec pertranseat furor tuus, & constituas mihi tempus, in quo recorderis mei? Putasne mortuus homo rursus vivat? Cunctis diebus, quibus nunc milito, expecto donec veniat immutatio mea. Vocabis me, & ego respondebo tibi: operi manuum tuarum porriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinumerasti, sed parce peccatis meis.

R. Ne recorderis peccata mea, Domine: Dum veneris judicare sæculum per ignem.

V. Dirige, Domine Deus meus, in conspectu tuo viam meam. Dum veneris judicare sæculum per ignem.

V. Requiem æternam dona eis Domine, & lux perpetua luceat eis. Dum veneris judicare sæculum per ignem.

Despues á laudes, como adelante fol. 72.

EN EL III. NOCTURNO.

para los miércoles y sábados.

Aña. Complaceat.

Psalmus. 39.

Expectans expectavi Domi-

num: & intendit mihi.

Et exaudivit preces meas:
& eduxit me de lacu miseriae,
& de luto faecis.

Et statuit super petram pedes meos: & direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum novum: carmen Deo nostro.

Videbunt multi, & timebunt: & sperabunt in Domino.

Beatus vir, cujus est nomen Domini spes ejus: & non respexit in vanitates, & insanias falsas.

Multa fecisti tu, Domine Deus meus, mirabilia tua: &

cogitationibus tuis non est, qui similis sit tibi.

Annuntiavit, & locutus sum: multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium, & oblationem noluisti: aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum, & pro peccato non postulasti: tunc dixi: Ecce venio.

In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam: Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.

Annuntiavi justitiam tuam in Ecclesia magna: ecce labia

mea non prohibebo: Domine,
tu scisti.

Justitiam tuam non abscondi
in corde meo: veritatem tuam
& salutare tuum dixi.

Non abscondi misericordiam
tuam, & veritatem tuam: à
concilio multo.

Tu autem, Domine, ne lon-
gé facias miserationes tuas à
me: misericordia tua, & veri-
tas tua semper susceperunt me.

Quoniam circumdederunt
me mala, quorum non est nu-
merus: comprehenderunt me
iniquitates meæ, & non potui,
ut viderem.

Multiplicatæ sunt super ca-

pillos capitis mei: & cor meum
dereliquit me.

Complaceat tibi; Domine,
ut eruas me: Domine, ad ad-
juvandum me respice.

Confundantur, & reverean-
tur simul, qui quæerunt animam
meam: ut auferant eam.

Convertantur retrorsum, &
revereantur: qui volunt mihi
mala.

Ferant confestim confusio-
nem suam: qui dicunt mihi:
Euge, euge.

Exultent, & lætentur super
te omnes quæerentes te: & di-
cant semper: Magnificetur Do-
minus, qui diligunt salutare

tuum.

Ego autem mendicus sum,
& pauper: Dominus sollicitus
est mei.

Adjutor meus, & protector
meus tu es: Deus meus, ne
tardaveris.

Requiem æternam, &c.

Añã. Complacere tibi, Do-
mine, ut eripias me: Domine,
ad adjuvandum me respice.

Añã. Sana Domine.

Psalmus 40.

Beatus, qui intelligit super
egenum, & pauperem: in die
mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, &
vivificet eum, & beatum fa-
ciat eum in terra: & non tra-
dat eum in animam inimico-
rum ejus.

Dominus opem ferat illi su-
per lectum doloris ejus: uni-
versum stratum ejus versasti in
infirmirate ejus.

Ego dixi: Domine, miserere
mei: sana animam meam,
quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala
mibi: Quando morietur, &
peribit nomen ejus?

Et si ingrediebatur ut vide-
ret, vana loquebatur: cor ejus
congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras : & loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei : adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me : numquid qui dormit, non adjiciet, ut resurgat?

Etenim homo pacis meae, in quo speravi : qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem Domine, miserere mei, & resuscita me : & retribuam eis.

In hoc cognovi, quoniam voluisti me : quoniam non gaude-

bit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti : & confirmasti me in conspectu tu in æternum.

Benedictus Dominus Deus Israël à sæculo, & usque in sæculum : fiat, fiat.

Requiem æternam, &c.

Añã. Sana, Domine, animam meam ; quia peccavi tibi.

Añã. Sitivit anima mea.

Psalmns 41.

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum : ita desiderat anima mea ad te,

Deus.

Sitivit anima mea ad Deum
fortem vivum : quando veniam,
& apparebo ante faciem Dei ?

Fuerunt mihi lachrymæ meæ
panes die, ac nocte : dum di-
citur mihi quotidie : Ubi est
Deus tuus ?

Hæc recordatus sum, & ef-
fudi in me animam meam :
quoniam transibo in locum ta-
bernaculi admirabilis, usque
ad domum Dei.

In voce exultationis, & con-
fessionis : sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea ?
& quare conturbas me ?

Spera in Deo, quoniam ad-

huc confitebor illi : salutare
vultus mei, & Deus meus.

Ad meipsum anima mea con-
turbata est : propterea memor
ero tui de terra Jordanis, &
Hermonim à monte modico.

Abyssus abyssum invocat : in
voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, & fluctus
tui : super me transierunt.

In die mandavit Dominus
misericordiam suam : & nocte
canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ
meæ : dicam Deo : susceptor
meus es.

Quare oblitus es mei ? & qua-
re contristatus incedo, dum

affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea: exprobraverunt mihi, qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? Quare tristis es, anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & Deus meus.

Requiem æternam, &c.

Añã. Sitivit anima mea ad Deum vivum: quando veniam & apparebo ante faciem Domini?

ψ. Ne tradas bestiis animas confitentes tibi.

R. Et animas pauperem tuorum, ne obliviscaris in finem.

Pater noster, *todo en secreto.*

Leccion 7.

Job 17.

Spiritus meus attenuabitur, dies mei breviabuntur, & solum mihi superest sepulchrum. Non peccavi, & in amaritudinibus moratur oculus meus. Libera me Domine, & pone me juxta te, & cujusvis manus pugnet contra me. Dies mei transierunt, cogitationes meæ dissipatæ sunt, torquentes cor meum. Noctem veterunt in

diem, & rursum post tenebras spero lucem. Si sustinero, infernus domus mea est, & in tenebris stravi lectulum meum. Putredini dixi: Pater meus es, mater mea, & soror mea, vermibus. Ubi est ergo nunc præstolatio mea, & patientiam meam quis considerat?

R. Peccantem me quotidie, & non me poenitentem, timor mortis conturbat me: Quia in inferno nulla est redemptio, miserere mei Deus, & salva me.

V. Deus, in nomine tuo salvum me fac, & in virtute tua libera me. Quia in inferno nulla est redemptio, miserere

mei Deus, & salva me.

Leccion 8.

Job. 19. c.

Pelli meæ, consumptis carnibus adhæsit os meum, & derelicta sunt tantummodo labia circa dentes meos. Miseremini mei, miseremini mei, saltem vos amici mei, quia manus Domini tetigit me. Quare persequimini me sicut Deus, & carnibus meis saturamini? Quis mihi tribuat, ut scribantur sermones mei? Quis mihi det, ut exarentur in libro stylo ferreo, & plumbi lamina, vel celte sculpantur in silice? Scio

enim quod Redemptor meus
vivit, & in novissimo die de
terra surrecturus sum: & rur-
sum circumdabor pelle mea,
& in carne mea videbo Deum
meum. Quem visurus sum ego
ipse, & oculi mei conspecturi
sunt, & non alius: reposita
est hæc spes mea in sinu meo.

R. Domine, secundum ac-
tum meum noli me judicare:
nihil dignum in conspectu tuo
egi; ideò deprecor majesta-
tem tuam.

Ut tu Deus deleas iniquita-
tem meam.

ψ. Amplius lava me, Do-
mine, ab injustitia mea, & a

delicto meo munda me. Ut tu
Deus deleas iniquitatem meam.

Leccion 9. Job 10. d.

Quare de vulva eduxisti me?
qui utinam consumptus essem,
ne oculus me videret. Fuissem
quasi non essem, de utero
translatus ad tumulum. Num-
quid non paucitas dierum meo-
rum finietur brevi? Dimitte
ergo me, ut plangam paulu-
lum dolorem meum: ante-
quam vadam, & non revertar,
ad terram tenebrosam, &
opertam mortis caligine, ter-
ram miseriæ, & tenebrarum,

ubi umbra mortis, & nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat.

Rc. Libera me, Domine, de viis inferni, qui portas æreas confregisti, & visitasti infernum, & dedisti eis lumen, ut viderent te: qui erant in pœnis tenebrarum.

ŷ. Clamantes, & dicentes: Advenisti Redemptor noster. Qui erant in pœnis tenebrarum.

ŷ. Requiem æternam dona eis, Domine, & lux perpetua luceat eis. Qui erant in pœnis tenebrarum.

Y se dice siempre en el Ofi-

cio ferial.

El responso que se sigue, se dice solamente en el dia de los difuntos, y quando se dicen tres nocturnos.

Rc. Libera me, Domine, de morte æterna, in die illa tremenda: Quando coeli movendi sunt, & terra: Dum veneris judicare sæculum per ignem.

ŷ. Tremens factus sum ego, & timeo: dum discussio venerit, atque ventura ira. Quando coeli movendi sunt, & terra.

ŷ. Dies illa, dies iræ, calamitatis, & miseriæ, dies magna, & amara valde. Dum vene-

ris iudicare sæculum per ignem.

V. Requiem æternam dona
eis, Domine: & lux perpetua
luceat eis.

R. Libera me, Domine, de
morte æterna, in die illa tre-
menda: Quando cœli movendi
sunt, & terra: Dum veneris
iudicare sæculum per ignem.

Á LAUDES.

Añã. Exultabunt Domino,

Psalmus 50.

Miserere mei, Deus: secun-
dum magnam misericordiam
tuam.

Et secundum multitudinem
miserationum tuarum: dele ini-
quitate meam.

Amplius lava me ab iniqui-
tate mea: & à peccato meo
munda me.

Quoniam iniquitatem meam
ego cognosco: & peccatum
meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi, & malum
coram te feei: ut justificeris
in sermonibus tuis, & vincas
cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus
conceptus sum: & in peccatis
concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dile-
xisti: incerta, & occulta sa-

scientiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, & mundabor: lavavis me, & super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium, & lætitiā: & exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam à peccatis meis: & omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: & spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me à facie tua: & Spiritum Sanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætitiā salutaris tui: & spiritu principali

confirma me.

Docebo iniquos vias tuas: & impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ: & exultabit lingua mea justitiam tuam.

Domine, labia mea aperies: & os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique: holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus: cor contritum, & humiliatum, Deus, non despicies.

Benigné fac, Domine, in bo-

na voluntate tua Sion: ut ædificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium justitiæ, oblationes, & holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.

Requiem æternam, &c.

Añã. Exultabunt Domino ossa humiliata.

Añã. Exaudi, Domine.

Psalmus 64.

Te decet hymnus, Deus, in Sion: & tibi reddetur votum in Jerusalem.

Exaudi orationem meam: ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorum prævaluerunt super nos: & impietatibus nostris tu propitiaberis.

Beatus, quem elegisti, & assumptisti: inhabitabit in atriis tuis.

Replebimur in bonis domus tuæ: sanctum est templum tuum, mirabile in æquitate.

Exaudi nos, Deus salutaris noster: spes omnium finium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtute tua, accinctus potentia: qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum ejus.

Turbabuntur Gentes, & timebunt, qui habitant termi-

nos, à signis tuis: exitus matutini, & vespere delectabis.

Visitasti terram, & inebriasti eam: multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aquis, parasti cibum illorum: quoniam ita est preparatio ejus.

Rivos ejus inebria, multiplicata genimina ejus: in stillicidiis ejus lætabitur germinans.

Benedices coronæ anni benignitatis tuæ: & campi tui replebuntur ubertate.

Pinguescent speciosa deserti: & exultatione colles accingentur.

Induti sunt arietes ovium,

& valles abundabunt frumento: clamabunt, etenim hymnum dicent.

Requiem æternam, &c.

Añã. Exaudi, Domine, orationem meam, ad te omnis caro veniet.

Añã. Me suscepit.

Psalmus 62.

Deus, Deus meus: ad te de luce vigilo.

Sitivit in te anima mea: quàm multipliciter tibi caro mea.

In terra deserta, & invia, & inaquosa: sic in sancto apparui

tibi, ut viderem virtutem
tuam, & gloriam tuam.

Quoniam melior est miseri-
cordia tua super vitas: labia
mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vita
mea: & in nomine tuo leva-
bo manus meas.

Sicut adipe, & pinguedine
repleatur anima mea: & labiis
exultationis laudabit os meum.

Si memor fui tui super stra-
tum meum, in matutinis me-
ditabor in te: quia fuisti adju-
tor meus.

Et in velamento alarum tua-
rum exultabo, adhæsit anima
mea post te: me suscepit dex-

tera tua.

Ipsi verò in vanum quæsie-
runt animam meam, introi-
bunt in inferiora terræ: tra-
dentur in manus gladii, partes
vulpium erunt.

Rex verò lætabitur in Deo,
laudabuntur omnes, qui ju-
rant in eo: quia obstructum
est os loquentium iniqua.

Psalmus 66.

Deus, misereatur nostri, &
benedicat nobis: illuminet vul-
tum suum super nos, & mise-
reatur nostri.

Ut cognoscamus in terra

viam tuam : in omnibus gen-
tibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi,
Deus : confiteantur tibi populi
omnes.

Lætentur, & exultent gen-
tes : quoniam iudicas populos
in æquitate, & gentes in ter-
ra dirigis.

Confiteantur tibi populi
Deus, confiteantur tibi populi
omnes : terra dedit fructum
suum.

Benedicat nos Deus, Deus
noster, benedicat nos Deus :
& metuant eum omnes fines
terræ.

Requiem æternam, &c.

Añã. Me suscepit dextera
tua, Domine.

Añã. A porta inferi.

Canticum Ezechiæ. Isaiaë 38.

Ego dixi : In dimidio dierum
meorum : vadam ad portas
inferi.

Quæsivi residuum annorum
meorum : dixi : Non videbo
Dominum Deum in terra vi-
ventium.

Non aspiciam hominem ul-
tra : & habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est, &
convoluta est à me : quasi ta-
bernaculum pastorum.

Præsis est velut à texente,
vita mea: dum adhuc ordiner,
succidit me: de manè usque
ad vesperam finies me.

Sperabam usque ad manè:
quasi leo sic contrivit omnia
ossa mea.

De manè usque ad vesperam
finies me: sicut pullus hiru-
dinis sic clamabo, meditabor
ut columba.

Attenuati sunt oculi mei:
suspicientes in excelsum.

Domine, vim patior, respon-
de pro me: Quid dicam, aut
quid respondebit mihi, cum
ipse fecerit?

Recogitabo tibi omnes an-

nos meos: in amaritudine ani-
mæ meæ.

Domine, si sic vivitur, &
in talibus vita spiritus mei,
corripies me, & vivificabis me:
Ecce in pace amaritudo mea
amarissima.

Tu autem eruisti animam
meam, ut non periret: pro-
jecisti post tergum tuum om-
nia peccata mea.

Quia non infernus confite-
bitur tibi, neque mors lauda-
bit te: non expectabunt, qui
descendunt in lacum, verita-
tem tuam.

Vivens, vivens ipse confite-
bitur tibi, sicut & ego hodie:

pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Domine, salvum me fac:
& psalmos nostros cantabimus
cunctis diebus vitæ nostræ in
domo Domini.

Requiem æternam, &c.

Añã. A porta inferi erue,
Domine, animam meam.

Añã. Omnis spiritus.

Psalmus 148.

Laudate Dominum de cœlis:
laudate eum in excelsis.

Laudate eum omnes Angeli
ejus: laudate eum omnes vir-
tutes ejus.

Laudate eum sol, & luna:
laudate eum omnes stellæ, &
lumen.

Laudate eum cœli cœlorum:
& aquæ omnes, quæ super
cœlos sunt, laudent nomen
Domini.

Quia ipse dixit, & facta sunt:
ipse mandavit, & creata sunt.

Statuit ea in æternum, &
in sæculum sæculi: præceptum
posuit, & non præteribit.

Laudate Dominum de terra:
dracones, & omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies,
spiritus procellarum: quæ fa-
ciunt verbum ejus.

Montes, & omnes colles:

ligna fructifera, & omnes cedri.

Bestiæ, & universa pecora:
serpentes, & volucres pennatæ.

Reges terræ, & omnes po-
puli: principes, & omnes ju-
dices terræ.

Juvenes, & virgines, senes
cum junioribus laudent no-
men Domini: quia exaltatum
est nomen ejus solius.

Confessio ejus super coelum,
& terram: & exaltavit cornu
populi sui.

Hymnus omnibus sanctis
ejus: filiis Israël, populo ap-
propinquati sibi.

Psalmus 149.

Cantate Domino canticum
novum: laus ejus in Ecclesia
Sanctorum.

Lætetur Israël in eo, qui
fecit eum: & filii Sion exul-
tent in Rege suo.

Laudent nomen ejus in cho-
ro: in tympano, & psalterio
psallant ei.

Quia beneplacitum est Do-
mino in populo suo: & exalta-
bit mansuetos in salutem.

Exultabunt Sancti in gloria:
lætabuntur in cubilibus suis.

Exultationes Dei in gutture

eorum: & gladii ancipites in
manibus eorum.

Ad faciendam vindictam in
nationibus: increpationes in
populis.

Ad alligandos reges eorum
in compedibus: & nobiles eo-
rum in manicis ferreis.

Ut faciant in eis iudicium
conscriptum: gloria hæc est
omnibus Sanctis ejus.

Psalmus 150.

Laudate Dominum in Sanc-
tis ejus: laudate eum in fir-
mamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtuti-

bus ejus: laudate eum secun-
dum multitudinem magnitudi-
nis ejus.

Laudate eum in sono tubæ:
laudate eum in psalterio, &
cithara.

Laudate eum in tympano,
& choro: laudate eum in chor-
dis, & organo.

Laudate eum in cymbalis
benè sonantibus, laudate eum
in cymbalis jubilationis: om-
nis spiritus laudet Dominum.

Requiem æternam, &c.

Añã. Omnis spiritus laudet
Dominum.

ʒ. Audivi vocem de coelo
dicentem mihi.

R. Beati mortui, qui in
Domino moriuntur.

Añã. Ego sum.

Cántico de Zacarías, Luc. 1.

Benedictus Dominus Deus Is-
raël: quia visitavit, & fecit re-
demptionem plebis suæ.

Et erexit cornu salutis nobis:
in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per os sanc-
torum: qui à sæculo sunt,
prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis nostris:
& de manu omnium, qui odè-
runt nos.

Ad faciendam misericordiam

cum patribus nostris: & me-
morari testamenti sui sancti.

Jusjurandum, quod juravit
ad Abraham patrem nostrum:
daturum se nobis.

Ut sine timore de manu ini-
micorum nostrorum liberati:
serviamus illi.

In sanctitate, & justitia coram
ipso: omnibus diebus nostris.

Et tu puer, Propheta Al-
tissimi vocaberis: præibis enim
ante faciem Domini parare
vias ejus.

Ad dandam scientiam salutis
plebi ejus: in remissionem pec-
catorum eorum.

Per viscera misericordiæ Dei

nostri: in quibus visitavit nos,
oriens ex alto.

Illuminare his, qui in te-
nebris, & in umbra mortis
sedent: ad dirigendos pedes
nostros in viam pacis.

Requiem æternam, &c.

Añã. Ego sum resurectio,
& vita: qui credit in me,
etiam si mortuus fuerit, vi-
vet: & omnis, qui vivit, &
credit in me, non morietur in
æternum.

*Las preces infrascritas en
los dias feriales se dicen de
rodillas.*

Pater noster, *todo en secreto.*

✠. Et ne nos inducas in-

tentationem.

℞. Sed libera nos à malo.

Psalmus 129.

De profundis clamavi ad te,
Domine: Domine, exaudi vo-
cem meam.

Fiant aures tuæ intendentest
in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris,
Domine: Domine, quis susti-
nebit?

Quia apud te propitiatio est:
& propter legem tuam susti-
nui te, Domine.

Sustinuit anima mea in ver-
bo ejus: speravit anima mea

in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem: speret Isarël in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: & copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Isarël: ex omnibus iniquitatibus ejus.

Requiem æternam, &c.

℣. A porta inferi.

℞. Erue, Domine, animas eorum.

℣. Requiescant in pace.

℞. Amen.

℣. Domine, exaudi orationem meam.

℞. Et clamor meus ad te veniat.

Oremus. Deus, qui inter Apostolicos, &c. como en la pag. 17. y todo hasta los maitines.

En el dia de un difunto ó difunta:

Oration.

Absolve, quæsumus Domine, animam famuli tui (vel famulæ tuæ) N. ut defunctus, (vel defuncta) sæculo tibi vivat: & quæ per fragilitatem carnis humana conversatione commisit: tu venia misericordissimæ pietatis absterge. Per Dominum nostrum Jesum Christum, &c.
℞. Amen.

Por Obispo difunto: Oracion.

Deus, qui inter Apostolicos Sacerdotes, famulum tuum Pontificali fecisti dignitate vigere, præsta quæsumus, ut eorum quoque perpetuo aggregetur consortio. Per Dominum nostrum, &c.

Por Sacerdote difunto se dice la misma oracion; mas donde dice Pontificali, se dice Sacerdotali.

Por el Padre difunto: Oracion.

Deus, qui nos patrem hono-

rare præcepisti, miserere clementer animæ patris mei, ejusque peccata dimittet: meque eum in æternæ claritatis gaudio fac videre. Per Dominum nostrum, &c.

Por Madre difunta se dice la misma oracion; mas donde dice patris mei, se diga matris meæ, y en lugar de meque eum, dirá meque eam.

*En el dia del aniversario:
Oracion.*

Deus indulgentiarum, Domine, da animabus famulorum famularumque tuarum, quo-

rum anniversarium de-
positio-
nis diem commemoramus, re-
frigerii sedem, quietis beatu-
dinem, & luminis claritatem.
Per Dominum nostrum, &c.

*Si por uno solo se hiciera el
aniversario, se dirá en sin-
gular.*

Generalmente por los difuntos.

Fidelium Deus omnium Con-
ditor, & Redemptor, anima-
bus famulorum, famularum-
que tuarum remissionem cunc-
torum tribue peccatorum: ut
indulgentiam, quam semper

optaverunt, piis supplicationi-
bus consequantur. Qui vivis,
& Regnas in sæcula sæculorum.
R. Amen.

Ÿ. Requiem æternam do-
na eis, Domine.

R. Et lux perpetu luceat
eis.

Ÿ. Requiescant in pace.

R. Amen.

MISSÆ PRO DIFUNCTIS

Nota. El introito, oracion, evangelio y todo lo demas como en el coderno de difuntos: solo van las quatro Epistolas y todo lo demas como en el conderno idem.

Lectio Epistolæ beati Pauli Apóstoli ad Corinthios.

FRates, Ecce mysterèrium vobis dico: Omnes quidem resurgemus, sed non omnes immutabimur. In momento, in ictu oculi, in novissima tuba: canet enim tuba, & mortui resurgent

incorrüpti & non immutabimur. Opòrtet enim corruptibile hoc induere incorruptionem; & mortale hoc induere immortalitatem. Cùm autem mortale hoc induerit immortalitatem, tunc fiet sermo, qui scriptus est: Absórpta est mors in victória. Ubi est mors victòria tua? ubi est mors stimulus tuus? Stimulus autem mortis peccatum est virtus verò peccati lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victoriam per Dòminum nostrum Jesum Christum.

Sequentia.

Dies iræ, dies illa,

Solvat sæclum in favilla ,

Teste David cum Sibylla ,

Quantus tremor est futurus ,

Quando Judex est venturus ,

Cuncta strictè discussurus !

Tuba mirum spargens sonum

Per sepulchra regionum ,

Coget omnes ante thronum.

Mors stupèbit & natura ,

Cum resurget creatura ,

Judicanti responsura.

Liber scriptus proferetur ,

In quo totum continetur ,

Unde mundus judicetur.

Judex ergo cum sedebit ,

Quidquid latet , apparebit :

Nil inultum remanebit.

Quid sum miser tunc dicturus ?

Quem patronum rogaturus ?

Cum vix justus sit securus.

Rex tremendæ majestatis ,

Qui salvandos salvas gratis ,

Salva me fons pietatis.

Recordare Jesu pie ,

Quod sum causa tuæ viæ ,

Ne me perdas illa die.

Quærens me , sedisti lassus :

Redemisti , crucem passus :

Tantus labor non sit cassus.

Juste judex ultionis ,

Donum fac remissionis

Ante diem rationis.

Ingemisco , tanquam reus :

Culpat rubet vultus meus :

Supplicanti parce Deus :

Qui Mariam absolvisti :

Et latronem exaudisti,
Mihi quoque spem dedisti.

Preces meae non sunt dignae:
Sed tu bonus fac benigne,
Ne perenni cremer igne.

Inter oves locum praesta,
Et ab hoedis me sequestra,
Statuens in parte dextra.

Confutatis maledictis,
Flammis acerbis addictis,
Voca me cum benedictis.

Oro supplex & acclinis,
Cor contritum quasi cinis;
Gere curam mei finis.

Lacrymosa dies illa,
Qua resurget ex favilla
Judicandus homo reus.

Huic ergo parce Deus,

Pie Jesu Domine,
Dona eis requiem. Amen.

IN DIE OBITUS,

Lectio Epistolae beati Pauli A-
póstoli ad Thessalonicenses.

FRatres, Nolumus vos igno-
rere de dormientibus, ut non
contristemini, sicut & caeteri qui
spem non habent. Si enim cre-
dimus quod Jesus mortuus est,
& resurrexit: ita & Deus eos, qui
dormierunt per Jesum, adducet
cum eo. Hoc enim vobis dicimus
in verbo Domini, quia nos, qui
vivimus eos qui residui sumus in
adventum Domini, non praeve-

niemus eos, qui dormierunt. Quoniam ipse Dominus in jussu, & in voce Archangeli, & in turba Dei descendet de caelo: & mortui, qui in Christo sunt, resurgent primi. Deinde nos, qui vivimus, qui relinquimur, simul rapiemur cum illis in nubibus obviam Christo in aera. & sic semper cum Domino erimus. Itaque consolamini invicem in verbis istis.

IN ANNIVERSARIO.

Lectio libri Machabæorum.

IN diebus illis: Vir fortissimus Judas, facta collatione, dud-

decim millia drachmas argenti misit Jerosolymam offerri pro peccatis mortuorum sacrificium bene & religiose de resurrectione cogitans: (Nisi enim eos, qui ceciderant, resurrecturos speraret, superfluum videretur, & vanum orare pro mortuis.) Et quia considerabat, quod hi, qui cum pietate dormitionem acceperant optimam haberent repositam gratiam. Sancta ergo & salubris est cogitatio pro difunctis exorare, ut a peccatis solvantur.

IN MISSIS QUOTIDIANIS.

*Lectio libri Apocalypsis beati
Joannis Apostoli.*

IN dièbus illis : Audivi vocem
Ide coelo dicentem mihi: Scri-
be : Beati mòrtui , qui in Dòmi-
no moriuntur. Amodò jam dicit
Spìritus , ut requièscent à labo-
ribus suis : òpera enim illòrum
sequuntur illos.

FINIS.

